

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121201778
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121201778.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu O. Š.A., G.. XX.XX.XXXX, K. L.. G. X, XXX XX O., U. A., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a primerané finančné zadostučinenie, taktó

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300037323, zo dňa 4.4.2011, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300037323, zo dňa 4.4.2011, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení:

„ Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300037323, zo dňa 4.4.2011, uvedená v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. v článku 14. Sankcie, v bode 14.1., 14.2. a 14.5., v znení:

„V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p. a.).“

„Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RU je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RU nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RU.“

„Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RU a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RU nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinností, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100,-- eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

VI. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že zmluvne podmienky v bode 8.1, 8.4. a v článku 14. Sankcie zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300037323 zo dňa 04.04.2011, sú neprijateľne podmienky. Zároveň sa domáhal aj primeraného finančného zadostučinenia vo výške 900,- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.04.2011 uzatvorili strany konania zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300037323. Na základe žiadosti mu bola schválená výška úveru 1.170,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov a ročnou úrokovou sadzbou 70,02 %. Zároveň si žalovaný započítal poplatok vo výške 168,17 eura. V zmluve sa nachádza poplatok vyplývajúci zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1.. Ako spotrebiteľ takúto službu nevyužil napriek tomu ju musel zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ) a zámerom žalobcu nebolo ísť do zmluvného vzťahu so žalovaným kvôli nej. Žiadaný úver bol hneď po pripísaní na účet znížený o sumu uvedenú v tejto Dohode a aj keď ju ako klient nevyužil, nemá nárok na jeho vrátenie. Žalovaný získava prospech skôr ako spotrebiteľ a pritom službu ani neposkytol. Už to samo o sebe spôsobuje značnú materiálnu disproporciu, avšak žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé 3 mesačné splátky, nie sú dlhodobo práceneschopní alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer. V ostatných prípadoch je žiadosť spotrebiteľa posudzovaná svojvoľne veriteľom. Žalobca poukázal na rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/117/2017, 2Co/38/2017, 23Co/84/2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/321/2012 zo dňa 10.9.2013, ktorý uviedol: Ustanovením § 53a O.z. sa do právneho poriadku zavádza i keď nepriamo precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, v ktorých dodávateľ použil tú istú, alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z ustanovenia § 53a O.z. vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorú súd v akomkoľvek súdnom konaní označil za neprijateľnú, alebo keď neprijateľnosť zmluvnej podmienky vyplýva zo samotného súdneho rozhodnutia. Ďalej žalobca uviedol, že pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci (§ 153 ods. 3 OSP, Rozsudok SD EÚ C-240/98 až 244/98), teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia jej neprijateľnosti domáhal (§ 3 ods. 5 vetá prvá zák. č. 250/2007 Z.z.). Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ) a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto stavom sa vypořádaval aj SD EÚ v rozsudku č. C-473/00, keď uviedol, že „Národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzavretej, znemožňuje

po uplynutí premlčacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzavretej, je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS.“ Úverová zmluva obsahuje ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v Zmluvných dojednaniach Úverovej zmluvy v článku 14. Sankcie, v bode 14.1., 14.2. a 14.5. Rovnakú zmluvnú podmienku a priamo vo vzťahu k žalovanému, vyhlásil za neprijateľnú aj Okresný súd Skalica rozsudkom sp. zn. 7C/803/2014, zo dňa 10.9.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trnava, sp. zn. 23Co/133/2017, zo dňa 23.4.2018: - odôvodnenie 26.: „Navrhovateľ žiadal vyhlásiť za neplatné aj zmluvné podmienky obsiahnuté v bode 14./, 14.2/, 14.5/ zmluvných dojednaní. V obsahu je uvedené, že dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p. a.) v prípade jeho omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti resp. s úhradou splátky úveru o viac ako mesiace stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka. Dlžník sa v predtlačenom texte zaviazal zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu ; úrok z omeškania určený podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške, aby spolu so zmluvnou pokutou nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o revolvingovom úvere; sankciu za omeškanie sa dlžník zaviazal zaplatiť náhradu škody vzniknutej porušením povinností. Právo na zmluvnú pokutu vznikne samotným porušením povinnosti dlžníka v okamihu jeho porušenia povinnosti, pričom toto právo nie je podmienené vykonaným žiadneho úkonu zo strany veriteľa. Dlžník je povinný uhradiť veriteľovi aj náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu bude dlžník povinný zaplatiť veriteľovi bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá dlžníkovi zostáva do zaplatenia úveru. Text je súčasťou formulárových zmluvných dojednaní, písaných malým, ťažko voľným okom čitateľným písmom, bez možnosti, aby do nej spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Medzi zmluvnými stranami tak nemohlo prísť v bode 14.1/, 14.2./, 14.5/k individuálnemu dojednaniu a tieto ustanovenia sú neprijateľné a neplatné. Aj dojednania v bode 14.2./ sú neplatné, lebo sa viaže maximálna výška úroku z omeškania z zmluvnou pokutou a dojednanie o zmluvnej pokute je vyhlásené za neplatné, pre prepojenosť bodov 14.1/ a 14.2./ bolo treba vyhlásiť aj bod 14.2./za neplatný. -odôvodnenie 27.: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere dosahuje značnú intenzitu nevyváženosti a výskytu neprijateľnej zmluvných podmienok, preto v komplexe vysloveného právneho názoru súdu a s prihliadnutím k výkladu priaznivejšieho pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka) súd dospel správne k záveru, že sú uvedené zmluvné podmienky neprijateľné, práve uzatvorením týchto podmienok si žalobca ako spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1 OZ), čo spôsobilo neprijateľnosť týchto podmienok a súd zároveň aj s odkazom na rozpor s dobrými mravmi ich určil za neplatné, nepovažuje ich, ako už u niektorých bolo uvedené, za individuálne dohodnuté podmienky, boli navrhnuté vopred a spotrebiteľ nebol preto schopný ovplyvniť podstatu podmienky(predbežne formulovaná štandardná zmluva - čl. 3 ods. 2 Smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).“ Ako spotrebiteľ si uplatňuje aj zaplatenie 900,- eur. Primerané finančné zadostučinenie (ďalej aj ako „PFZ“) má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný.. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. Na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadostučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadostučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Zo strany žalovaného išlo o viacnásobné porušenie práva. PFZ požaduje vo výške 900,- eur, 300,- za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

3. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že zmluvný vzťah vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300037323 zo dňa 04.04.2011 skončil ku dňu 30.06.2011 predčasným splatením úveru zo strany žalobcu. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 18.06.2015 doručenej žalovanému dňa 29.06.2015 bola žalobcovi bezodkladne zaslaná kópia zmluvy o revolvingovom úvere a ostatnej dokumentácie. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 13.10.2015 doručenej žalovanému dňa 19.10.2015 bola žalobcovi bezodkladne zaslaná opätovne kópia oznámenia

o zániku zmluvného vzťahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný namieta (i) neexistenciu práva domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok a požadovať finančné zadosťučinenie a teda neexistenciu právneho záujmu a neexistenciu, eventuálne pre prípad opačného záveru (ii) premlčanie práva domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok a požadovať finančné zadosťučinenie. Žalobca v podanej žalobe neuvádza žiadny skutkový a ani právny dôvod, pre ktorý sa uvedeného určenia domáha a ako predmetné určenie zmení jeho právne postavenie, keďže sa tak objektívne nestalo v posledných desiatich rokoch (po zániku zmluvného vzťahu). Žalobca takéto skutočnosti neuvádza práve z dôvodu, že neexistujú. Neexistencia zmluvného vzťahu v aktuálnom čase vylučuje dôvodnosť žaloby. Žalobca preukázateľne disponoval zmluvnou dokumentáciou nielen od uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere ale opätovne mu bola poskytnutá v roku 2015 a s ohľadom na fakt, že žalobca bol zastúpený tým istým právnym zástupcom, ako je tomu v tomto prípade, aj pri podaní žalôb voči žalovanému už v roku 2015 a 2016, potom je nesporné, že k podaniu žaloby mohol pristúpiť už v roku 2016. Dôvod na podanie žaloby s obsahom ako je v tomto konaní nepovažoval za existujúci ani v roku 2016, 2017, 2018 atď. Právo podať žalobu o určenie, neplatnosti, právneho úkonu (určenie „neprijateľnosti zmluvnej podmienky“) nie je časovo neobmedzené. Popri skutočnosti, že plynutím času zaniká právny záujem na určení neplatnosti (pozn. právny záujem je procesný predpoklad pri každej žalobe a len pri niektorých typoch žalôb musí spĺňať navyše požiadavku vyjadrenú ako „naliehavý“), plynie času má za následok aj oslabenie práva vo forme premlčania. Žalobca v podanej žalobe neuvádza žiadny skutkový a ani právny dôvod, pre ktorý sa uvedeného určenia domáha a ako predmetné určenie zmení jeho právne postavenie, keďže sa tak objektívne nestalo v posledných desiatich rokoch. Ak ide teda len o záujem žalobcu deklaratórne rozhodnutím súdu určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, o ktorej má žalovaný, tvrdiac s tým súvisiace hmotnoprávne dôvody, svoju predstavu, vie (ako uviedol), že jej neplatnosť vyplýva priamo zo zákona, a tiež to, že v iných konaniach (ním označených) už boli predmetné zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti, že z ustanovenia § 53a OZ vyplýva pre dodávateľa povinnosť zdržať sa ich používania, a že neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná podľa e§ 53 ods. 5 OZ „a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa“, tak právny záujem na takomto určení (význam súdneho konania v tejto časti) - len pre to, aby o tomto (časti právneho vzťahu) nadobudol judikovanú istotu, resp. aby to bolo určené aj v tomto konaní, keď nie je zřejmé či inak vôbec bude resp. má byť toto právo predmetom súdneho konania, teda žalovaný na platnosti trvá a či je takáto osobitná ďalšia súdna ochrana nejakého jeho konkrétneho práva vôbec potrebná - s poukazom na hospodárnosť konania a v zmysle predchádzania zbytočnému rozmnožovaniu sporov, nie je daný. Žalovaný je toho názoru, že s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti je obsah žaloby prípadom zneužitia žalobného práva. Zákaz zneužitia práva je právnym princípom, ktorý má za úlohu zamedziť neželanému účinku. Ide o správanie v súlade s právnymi normami, ale nesledujúce ich účel. Podaná žaloba nie je prostriedkom ochrany ani ohrozeného a ani porušeného práva. Ak by takýto stav (predpoklad žaloby) reálne existoval, potom by sa tejto ochrany žalobca domáhal v ktoromkoľvek skoršom konaní (vedenom od roku 2015) alebo podaním takejto žaloby v roku 2015. Žalobca sa domnelej ochrany, ktorá by mala byť dosiahnutá podanou žalobou, mohol domáhať od roku 2015. Je nesporné, že v roku 2015 si práve preto žalobca žiadal kópiu zmluvnej dokumentácie či potvrdenie o ukončení zmluvného vzťahu so žalovaným. Žalovaný namieta premlčanie práva domáhať sa určenia neplatnosti označených zmluvných podmienok a premlčanie práva uplatňovať finančné zadosťučinenie. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 18.06.2015 doručenej žalovanému dňa 29.06.2015 bola žalobcovi zaslaná kópia zmluvy o revolvingovom úvere a ostatnej dokumentácie. Na základe žiadosti žalobcu zo dňa 13.10.2015 doručenej žalovanému dňa 19.10.2015 bola žalobcovi zaslaná opätovne kópia oznámenia o zániku zmluvného vzťahu. Najneskôr od októbra 2015 teda žalobca mohol na základe opätovne, získanej zmluvnej dokumentácie podať žalobu, čo však nespravil. Ďalej uviedol, že uzavretie Dohody o poskytnutí služby je samostatné, napokon zdôrazňuje aj grafické rozlíšenie Dohody o poskytnutí služby od ostatného obsahu Zmluvy o RÚ. Pritom priemerný spotrebiteľ (v zmysle definície bodu 18 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/29) t.j. osoba, ktorá je v rozumnej miere dobre informovaná, vnímavá a obozretná si na základe uvedených okolností je vedomý, že dohodu neuzatvára ani automaticky so zmluvou o úvere, že jej uzavretie vyžaduje samostatný súhlas s ňou a tiež aký je význam takejto dohody. Aj v prípade žalobcu bolo uzavretie dohody slobodné a dobrovoľné, vedel o jej význame, právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že dohoda o poskytnutí služby je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. Dohoda o poskytnutí služby a jej uzavretie predstavuje vo svojej podstate rovnakú dohodu, akou je napríklad zakúpenie balíka televíznych programov, predĺženie záručnej doby nad zákonný rámec za odplatu a pod. Ak si spotrebiteľ kúpi určitý balík televíznych

programov, telefónnych služieb alebo dohodne predĺženie záruky nad zákonný rámec, potom má zmluvný nárok na to, aby tieto služby využil. Dodávateľ je povinný za dohodnutých podmienok mu ich poskytnúť. Prípustnosť dohody o poskytnutí služby a oddelenosť od zvyšného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere pritom konštatoval napr. aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, č.k. 43CoR/5/2016-14, na str. 14 (bod 45). Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Návrh na určenie neprijateľnosti ustanovenia o zmluvnej sankcii považuje žalovaný za neprípustný a za nedôvodný. Ustanovenie o zmluvnej pokute je v súlade s Občianskym zákonníkom, neodchyľuje sa od jeho ustanovení a teda je vylúčené, aby dojednanie zodpovedajúce právnej úprave súčasne spôsobovalo značnú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. Občiansky zákonník neobmedzuje sankcie voči spotrebiteľovi za omeškanie len na zákonný úrok z omeškania (§517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.). Inak by § 53b ods. 1 Občianskeho zákonníka a súvisiace vykonávacie ustanovenia z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. nemali žiadny racionálny význam. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. V čase uzavretia zmluvy bol úrok z omeškania 5,05 % ročne, teda Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Zákonodarca tak právne aproboval a predpokladal situáciu, že sankcie za omeškanie (t.j. úrok z omeškania, pokuty, penále a podobne) môžu dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania, t.j. v tomto prípade 15,15 %. Zmluvná pokuta je 0,04% denne, čiže 14,6% ročne. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na primerané finančné zadosťučinenie žalovaný namieta premlčanie práva na jeho uplatňovanie. Ak žalobca tvrdí, že mu takýto nárok vznikol, potom s ohľadom na obsah žaloby sa tak mohlo stať v deň uzavretia zmluvy (28.9. 2004) a uplynutím trojročnej premlčacej doby sa stal premlčaným. Žalovaný namieta, že z podanej žaloby nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadosťučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický; naopak, vznik tohto nároku treba chápať ako prostriedok završujúci ochranu spotrebiteľa za situácie, kedy to okolnosti vyžadujú. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Vzhľadom na uvedené nie je splnená podmienka pre uplatňovanie postupu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalovaný namieta aj výšku požadovaného zadosťučinenia, pretože žalobca neuviedol nič, čím by preukázal vecnú a skutkovú spojitosť medzi primeraným zadosťučinením, požadovanou výškou a tvrdeniami, podľa ktorých má byť finančné zadosťučinenie súčtom sumy rovnajúcej sa bezdôvodnému obohateniu a „oceneniu“ neprijateľnej podmienky. Postup žalobcu nemá oporu ani v zákone a ani v žiadnej ustálenej praxi súdnych autorít.

4. Žalobca v replike uviedol, že určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok nepredstavuje majetkové právo spotrebiteľa, ale naopak je vecou a povinnosťou ex offio súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv. Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná bez ohľadu na to, či a kedy by sa spotrebiteľ určenia jej neplatnosti domáhal a naliehavý právny záujem sa v tomto prípade nemusí preukazovať. Nárok na priznanie PFZ je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa spätý s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi. Preto až moment „úspešného uplatnenia“ je conditio sine qua non pre súdne uplatnenie tohto nároku. S poukazom na § 298 ods. 2 CSP určenie neprijateľných zmluvných podmienok vo výroku rozsudku súdu a uloženie povinnosti zaplatiť PFZ predstavujú tzv. spojené nádoby, preto v predmetnej veci aj z dôvodu hospodárnosti konania ako žalobca v jednom konaní navrhuje súdu rozhodnúť v zmysle žalobného petitu. Bez právneho titulu nárok na priznanie PFZ skôr ani nemohol uplatniť a teda tento nárok nemohol byť ani v čase podanie žaloby premlčaný. Pokiaľ ide o žalovaným uvedené skoršie konanie v roku 2017, tak je zrejmé, že nárok na PFZ si v tomto konaní OS Prešov sp. zn. 20Csp/35/2021 uplatňuje na základe iného právneho vzťahu a rozdielnych dôvodov (porušení spotrebiteľských práv a povinností). Ďalej uviedol, že žalovaný sa mylne domnieva, že podaná žaloba je neprípustná pre rozpor s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Predmetná žaloba predstavuje efektívny procesný prostriedok pre neho ako spotrebiteľa, aby bola zabezpečená ochrana ohrozených a porušených práv v dôsledku nedodržania povinnosti žalovaného ako dodávateľa nepoužívať neprijateľné zmluvné podmienky vo formulárových zmluvách, ako aj nekalých obchodných praktík pri ich uzatváraní. Konštatovanie žalovaného, že žaloba o určenie NZP je zneužitím práva, predstavuje popieranie práva na prístup k súdu a vyjadruje celkový vzťah žalovaného k rešpektovaniu ústavou garantovaného práva na súdnu a inú právnu ochranu ako aj princípu ochrany spotrebiteľa. Predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok vo

formulárových spotrebiteľských zmluvách. Rovnako za nesprávne považuje konštatovanie žalovaného, že nie je možné v individuálnych spotrebiteľských sporoch posudzovať neprijateľnosť zmluvných podmienok. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych sporoch, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako to vyplýva z únieového práva a vnútroštátnych právnych noriem. Prípustnosť určovacích žalobných návrhov pri žalobách o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch v zmysle Civilného sporového poriadku konštatoval Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 6Ndc/20/2016. Nemali by preto už byť žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z. výslovne umožňuje, a to práve s odkazom na § 137 CSP. Ak ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z. z., v platnom znení, práve s odkazom na § 137 CSP, umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy žalobou, tak v zmysle zásady, že vo väčšom je obsiahnuté menšie, ak sa spotrebiteľ môže domáhať žalobou určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak sa môže domáhať žalobou aj určenia neplatnosti ktorejkoľvek neplatnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, lebo určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, je taktiež určením neplatnosti zmluvy. Dôvodnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá žiaden vplyv, či úver už bol, alebo nebol splatený. Dohoda o poskytnutí služby predstavuje predformulovaný text zakomponovaný do ustanovení zmluvy o revolvingovom úvere, ktorej obsah ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Ide o zmluvnú podmienku zjavne dohodnutú v neprospech spotrebiteľa, pričom výška odplaty je neprimeraná a nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Bez podpisu dohody by požadovaný spotrebiteľský úver nebol poskytnutý. Žalovaný ako dodávateľ do dnešného dňa nepreukázal, aby si takúto službu sám vyžiadal, vymienil a aby ho poučil a náležitým spôsobom vysvetlil jednotlivé ustanovenia dohody o poskytnutí služby. V zmysle zmluvnej podmienky pod bodom 8.1. Dohody o poskytnutí služby mal zaplatiť žalovanému za službu, o ktorú neprejavil záujem. Táto zmluvná podmienka platí aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o odklad splátok. Vyžadovanie plnenia bez reálneho poskytnutia protiplnenia je možné označiť za nekalú obchodnú praktiku, ktorej cieľom je znížiť sumu, ktorá má byť spotrebiteľovi vyplatená. Za neprijateľné považujem aj samotné sofistikované umiestnenie tejto podmienky do zmluvy samotnej. Vymedzená poplatková povinnosť je podľa žalobcu neprimeraná a neadekvátna. Z rovnakých dôvodov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku pod bodom 8.4. Dohody o poskytnutí služby, ktorá svojím obsahom a podstatou nadväzuje a súvisí s odplatou vymedzenou v bode 8.1. predmetnej Dohody. Uvedené zmluvné podmienky sú neprijateľné ex tunc, čo znamená, že nemohli byť relevantným dôvodom plnenia. Neprijateľnosť zmluvnej pokuty predstavuje skutočnosť, že žalovaný so žalobcom túto zmluvnú podmienku individuálne nedojednal a táto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech ako spotrebiteľa. Zmluvná pokuta bola zakomponovaná do zmluvných dojednaní na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovaného, v ktorom sa nič nevypĺňalo, nebol ani žalobcom podpísaný, t.j. žalobca ju nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zmluvná pokuta je navyše obsiahnutá v sieti textu medzi viacerými ustanoveniami, ktoré sú navyše písané menším písmom, ako text samotnej zmluvy a na ich naštudovanie je potrebné nielen množstvo času, ale aj adekvátne optické pomôcky. Rozhodovacia prax súdov SR zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je ustanovenie, ktoré vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Samotná argumentácia žalovaného, kde na jednej strane z dôvodu judikovania predmetných neprijateľných zmluvných podmienok v iných konaniach považuje žalobu za nadbytočnú, priam za zneužitie práva, avšak na strane druhej ich vo vyjadrení k žalobe zároveň obhajuje ako prijateľné zmluvné podmienky, vyznieva nielen albisticky, avšak s poukazom na ciele PFZ preukazuje opodstatnenosť žaloby v celom rozsahu. Žalovaný si na základe predmetných zmluvných podmienok doposiaľ uplatňuje pohľadávky voči spotrebiteľom a napriek vedomosti o neperfektnosti svojich zmlúv nie je ochotný „odškodniť“ svojich klientov. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadostučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadostučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli

neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov.

5. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca ani v podanej žalobe a ani v podaní doručenom súdu dňa 12.05.2021 neuvádza žiadny skutkový a ani právny dôvod, pre ktorý sa uvedeného určenia domáha a ako predmetné určenie zmení jeho právne postavenie, keďže sa tak objektívne nestalo v posledných desiatich rokoch. Dôvodnosť žaloby vylučuje aj žalobcom označené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.04. 2016, č.k. 20Co/295/2014 - 151 „Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky ...“. Žalobca netvrdí, ani v podanej žalobe a ani v replike, žiadne skutkové okolnosti o tom, že jeho postavenie je aktuálne a v konkrétnych časových a vecných súvislostiach spochybňované. Ani od opakovaného zaslania či už kópie zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenia o zániku zmluvného vzťahu nevznikli na strane žalobcu žiadne dôvody, pre ktoré by mal vzniknúť a existovať dôvod pre určenie navrhované v žalobe. Tvrdenie, že domáhanie sa neprijateľnosti podmienky, nie je uplatňovaním majetkového práva je nesprávne. Ide totiž o typický prípad uplatňovania žalobného práva v súvislosti s tzv. relatívnym majetkovým právom. Ustanovenie § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka určuje len jeden prípad, kedy sa majetkové právo nepremlčuje (vlastnícke právo). Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva žiadny dôvod pre domnienku, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to, či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Pretože je nesporné, že tou predbežnou otázkou je v oboch prípadoch. Podľa odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č.k. 6Cdo/127/2017 : „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami snor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedené rozhodnutie bolo dovolacím súdom vydané v konaní, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR, a ani súdy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky, a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Podaná žaloba nie je prostriedkom ochrany ani ohrozeného a ani porušeného práva. Ak by takýto stav (predpoklad žaloby) reálne existoval, potom by sa tejto ochrany žalobca domáhal v ktoromkoľvek skoršom konaní (vedenom od roku 2015) alebo podaním takejto žaloby v roku 2015. Žalobca sa domnelej ochrany, ktorá by mala byť dosiahnutá podanou žalobou, mohol domáhať od roku 2015. Je nesporné, že v roku 2015 si práve preto žalobca žiadal kópiu zmluvnej dokumentácie či potvrdenie o ukončení zmluvného vzťahu so žalovaným.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 04.04.2011 zmluvu o úvere č. 8300037323, na základe ktorej mal byť žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.170,- eur, ktorý sa zaviazal splácať 42 mesačných splátkach po 62,69 eura. V zmluve si strany dohodli ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,02%. Podľa zmluvy mala RPMN predstavovať 70,02%. Priemerná RPMN bola vo výške 63,32%. Celková čiastka úveru predstavovala sumu 1.504,56 eura.

8. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že predložil združeniu HOOS zmluvnú dokumentáciu, pričom mu povedali, že sa tam nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky. K ujme sa nevedel vyjadriť.

9. Podľa bodu 8.1. Dohody o poskytnutí služby, predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na neho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu, poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,18 eura a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 87,36 eura v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu

Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.

10. Podľa bodu 8.4. Dohody o poskytnutí služby, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok k úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných podmienok Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa odseku 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby, resp. zníženej výške odplaty (a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka Zmluvy v článku 2 Žiadosti/Zmluvy

11. V zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o. v článku 14. Sankcie, v bode 14.1., 14.2. a 14.5., je uvedený:

„V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p. a.).“

„Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RU je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RU nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RU.“

„Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RU a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RU nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinností, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

13. Podľa § 52 ods. 1,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom čase uzavretia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods.1,5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predlži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

16. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

17. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

18. Uzavretú zmluvu o úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalobcovi ako fyzickej osobe, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nich iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcu, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvnil. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

19. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že zmluvne podmienky v bode 8.1, 8.4. a v článku 14. Sankcie zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300037323 zo dňa 04.04.2011, sú neprijateľne podmienky. Zároveň sa domáhal aj primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 900,- eur.

20. Súd sa v prvom rade zaoberal naliehavým právnym záujmom na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky a vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné konštatovať, že v každom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to bez toho, aby žalobkyňa musela tento naliehavý právny záujem na určení osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z vyššie uvedených zákonných ustanovení, najmä z citovaného § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 18.12.2013, sp. zn. 1Co/237/2013). Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 18Co/120/2017, ktorý pripustil, že spotrebiteľ sa má možnosť domáhať určenia neprijateľnej podmienky. Taktiež podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 23. januára 2017, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti CSP zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. CSP len s účinkami inter partes. A nakoniec podľa § 298 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“) súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná.

21. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.6.2018, sp. zn. 19Co/199/2017, ktorý uviedol: „Ak spotrebiteľ sleduje dosiahnutie právnej istoty v otázke, či je zmluvná podmienka neprijateľná, môže sa na súde domáhať žalobou určenia jej neprijateľnosti. Právna istota v takejto záležitosti je dôležitá a dosiahnutie takejto právnej istoty by nemalo byť podmieňované (kumulatívne) uplatnením či už náhrady škody, bezdôvodného obohatenia alebo primeraného finančného zadosťučinenia. Inými slovami povedané, nemožno spotrebiteľa nútiť do uplatňovania takýchto plnení pri jeho snahe dosiahnuť právnu istotu čo do (ne)záväznosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti. Odvolací súd preto zastáva názor, že spotrebiteľ má právo domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky aj bez kumulatívneho uplatnenia nároku na plnenie z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. Uvedené právo predpokladá ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a tejto ochrany sa môže domáhať na súde (§ 3 ods.5).“

22. „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem“. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018).

23. Následne súd skúmal napádanú zmluvnú podmienku v bode 8.1 a 8.4 zmluvy. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka, ktorú dojednávajú žalovaný so spotrebiteľmi spočívajúci v možnosti odkladu splatnosti maximálne troch akýkoľvek splátok úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd z iných konaní žalovaného má vedomosť o tom, že ten pri poskytnutí úveru okamžite stiahne spotrebiteľom poplatok za vyššie uvedenú službu. Navyše tvrdenie žalobcu o tom, že mu bol stiahnutý poplatok vo výške 168,17 eura žalovaný ani nepoprel. Poplatok vo výške 168,17 eura predstavuje 14,37% z poskytnutého úveru, a to bez ohľadu na to, či žalobca službu spočívajúcu v odklade splátok využije alebo nie. Takáto dohoda podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Uvedené zmluvné dojednanie nie je možné kvalifikovať ani ako individuálne dojednané, pretože za také sa považuje iba dojednanie, ktoré si vyhradí (požiada oň) sám spotrebiteľ, avšak v danom prípade z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie predmetnej Dohody výslovne vymienil žalobca, t.j. aby bola uzavretá z jeho iniciatívy a vzhľadom na charakter tejto Dohody, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou textu vopred predtlačenej formulára žiadosti vypĺňanej žalobcom o

poskytnutie mu úveru, t.j. Dohoda bola súčasťou typovej spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo 04.04.2011, a to iba ako jeden z bodov jej textu (bod 8.), nemožno mať ani za to, že žalobca mal reálnu možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť jej obsah. Navyše súd poukazuje aj na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 20C/39/2014, kde súd vypočul ako svedka obchodného zástupcu žalovaného, a ktorý uviedol, že podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bolo aj uzatvorenie dohody o poskytnutí služby, nakoľko táto dohoda o poskytnutí služby sa uzatvára ku každej zmluve o revolvingovom úvere. Z vyššie uvedeného možno dospieť k záveru, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť za službu, ktorú ešte nevie, či v budúcnosti využije, a ktorá je podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Takáto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

24. Súd ďalej poukazuje na to, že uvedené podmienky boli viac krát právoplatne vyhlásené za neprijateľné, a preto má žalovaný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Pokiaľ žalovaný takúto povinnosť nerešpektuje a takúto neprijateľnú podmienku naďalej používa, súdu neostáva iná možnosť ako opätovne vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Iný postoj súdu by znamenal akceptovanie protiprávneho stavu.

25. Žalobca sa žalobou tiež domáhal, aby súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku dohodnutú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1., 14.2. a 14.5.

26. Pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Súd je preto toho názoru, že zmluvná podmienka v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1., 14.2. a 14.5 v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

27. Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý k totožnej zmluvnej podmienke uviedol: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065% denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725% ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaraďenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokula dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyše, ak podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725% ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná

platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Prvoinštančný súd sa s týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje. Vzhľadom na prepojenosť bodov 14.1, 14.2. a 14.5 súd vyhlásil všetky tieto body za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

28. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

30. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

31. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

32. V konaní bol základný predpoklad na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia preukázaný tým, že žalovaný ako predávajúci používaním neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve porušil svoju povinnosť podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky. Vzhľadom na formulárový charakter je pritom zrejmé, že v danom prípade to bol práve žalovaný, kto tieto ustanovenia pripravil a zakomponoval do spotrebiteľskej zmluvy. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

33. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia tak pre určenie výšky nároku musí žalobca objektívne, vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku preukázať, ako ho pocítoval a prežíval. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany, ale primeraný.

34. Súd má za to, že pre žalobcu bude primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100,- eur, t.j. 50,- eur za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku (súd vychádzal z prepojenosti jednotlivých podmienok a podmienku v bode 8.1. a 8.4 Dohody o poskytnutí služby pokladal za jednu (obdobne sa vyjadril aj žalobca v replike)). Žalobca nepredložil žiadne dôkazy odôvodňujúce výšku primeraného zadosťučinenia a ani pri svojom výsluchu sa nevedel vyjadriť ku ujme, ktorá mu mala vzniknúť. Súd preto pri výške vychádzal zo skutočnosti, že žalobca musel svoj nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uplatniť na súde. Súd pri výške zohľadnil aj časový aspekt podanej žaloby, keď žalobca uplatnil svoj nárok po takmer 10 rokoch od predčasného splatenia úveru. Súd preto prihliadnutím na intenzitu zásahu ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 100,- eur. Touto sumou budú naplnené všetky funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a preto v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

35. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k určeniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Túto námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako vyplýva z ust. § 100 ods. 2 OZ, premlčujú sa len majetkové práva, právo na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozhodne nemožno považovať za právo majetkové. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná zo zákona (§ 53 ods. 4 OZ v znení účinnom od 1. 4. 2004) a teda spotrebiteľ nemusí uplatňovať toto právo na súde, pretože súd je povinný o nej rozhodnúť ex offa. Tak, ako nepodlieha premlčaniu určenie absolútnej neplatnosti právneho úkonu, tak nepodlieha premlčaniu ani určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Premlčaniu podlieha len nárok na primerané finančné zadostučinenie.

36. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania vo vzťahu k primeranému finančnému zadostučineniu tak súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.6.2018, sp. zn. 7Co/34/2018, ktorý konštatoval: „Vo veci 6C/62/2014 Okresného súdu Humenné sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 517,83 eura a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Vo vzťahu k obom uplatneným nárokom mal žalobca v konaní plný úspech. Rozsudok Okresného súdu Humenné, zo dňa 10.03.2015, č. k. 6C/62/2014-83, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, zo dňa 31.05.2016, č. k. 21Co/171/2015-122, nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2016. Až právoplatným ukončením konania vo veci 6C/62/2014 Okresného súdu Humenné bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie. Žaloba o primerané finančné zadostučinenie bola podaná dňa 06.03.2017 teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná 3 ročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.“

37. Nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona o ochrane spotrebiteľa späť s úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. však nevyplýva skutočnosť, aby žalobu o primerané finančné zadostučinenie bolo možné podať spotrebiteľom jedine a výhradne až po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa určí porušenie práv, resp. povinností dodávateľa voči spotrebiteľovi. Je na výbere samotného spotrebiteľa, či zvolí postup uplatnenia nároku na ochranu spotrebiteľských práv a nároku na primerané finančné zadostučinenie jednou žalobou alebo samostatnými žalobami (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.05.2020, č.k. 3CoCsp/1/2020 - 70). Žalobca z dôvodu hospodárnosti konania si nárok uplatnil jednou žalobou, a preto premlčacia doba vo vzťahu k primeranému finančnému zadostučineniu neuplynula, keďže až právoplatným ukončením konania bude naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie.

38. Na záver súd uvádza, že zo strany žalobcu sa podanou žalobou nejednalo o zneužitie práva. Naopak bol to práve žalovaný, ktorý sa dopustil nekalého konania, keď do zmluvy zakomponoval neprijateľné zmluvné podmienky. Nekalému konaniu žalovaného nakoniec nasvedčujú aj úroky vo výške 70% ročne.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a v časti základu nároku o primerané finančné zadostučinenie, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a každá zo strán dostala jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).